

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Stoianov Dorel xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.09.2018 – 27.03.2019 (prima instanță);
2. 15.04.2019 – 18.06.2019 (instanța de apel);
3. 08.08.2019 – 24.03.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 27 martie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Stoianov Dorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

A fost respinsă cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că la 09.12.2017, în jurul orei 21:00, Stoianov Dorel, nefiind deținător al permisului de conducere, încalcând astfel prevederile art.10 pct.2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.06.2009, conform căruia persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, ignorând prevederile art.10 alin.(1) lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, în care-i stipulat

că, persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce, fiind obligat conform art.11 lit. c) din Regulamentul circulației rutiere, să poarte pe cap casca de protecție prinsă cu cataramă în timpul deplasării pe motocicletă (ciclomotor) și să se asigure că pasagerii au procedat la fel, deplasându-se la ghidonul motocicletei de marca „Viper 150”, fără număr de înmatriculare (numărul rampei LZEPCKLA4E9A01651), pe str. Ștefan cel Mare din mun. Cahul, avându-l în calitate de pasager pe Arnautov Tudor Ion, nu a ținut cont de factorii menționați în pct.45 din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia: ”1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră”, a pierdut controlul asupra motocicletei de marca „Viper 150”, fără număr de înmatriculare (numărul rampei LZEPCKLA4E9A01651), tamponându-se într-un obstacol (copac) amplasat în partea stângă a carosabilului în nemijlocita apropiere de clădirea amplasată pe str. Ștefan cel Mare 109/2b din mun. Cahul.

În urma impactului, conform Raportului de expertiză judiciară nr.325 din 21.05.2018, pasagerului Arnautov Tudor i-au fost cauzate vătămări corporale grave, în formă de traumă craniu-cerebrală închisă în regiunea frontală a capului, hemoragii în țesuturile moi în regiunea front-parietală cu extindere bilaterală, fractura osului frontal și a oaselor parietale, hematom subdural front-parietal bilateral, hemoragii subarahnoidiene front-parietal bilateral, contuzie cerebrală front-parietal bilateral; traumă contuză a abdomenului, ruptura ficatului, ruptura rinichiului drept cu hematom retroperitoneal pe dreapta, în urma cărui fapt la 15.12.2017, a survenit decesul lui Arnautov Tudor Ion în rezultatul hemoragiilor secundare în trunchiul cerebral, ca complicație a traumei craniu-cerebrale închise cu fractura oaselor craniene, contuzie cerebrală bilaterală, hematom subdural bilateral.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1 Procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Stoianov Dorel să fie recunoscut vinovat în baza art.264 alin.(3) lit. b) CP, cu stabilirea pedepsei de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani; încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 5.308 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că sentința este ilegală în partea stabilirii pedepsei penale inculpatului și respingerii cererii de a încasa cheltuielile de judecată de la inculpat. Pedepsa minimă stabilită nu corespunde prevederilor art.75 Cod penal.

Ținând cont de gravitatea infracțiunii, survenirea decesului pasagerului, de persoana inculpatului, de influența pedepsei, consideră că inculpatului urma a fi

stabilită o pedeapsă de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

Totodată, a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizei toxicologice, medico-legale a cadavrului, și expertizei auto-tehnice, în cadrul urmăririi penale.

Apelantul a invocat că statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția persoanei, iar pentru asigurarea bunei desfășurări a urmăririi penale a suportat cheltuieli care raportate la prevederile art.227 CPP, se încadrează în noțiunea de cheltuieli judiciare. Art.229 Cod de procedură penală indică direct că condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor de judecată.

3.2 Avocatul Cotea Svetlana în interesele inculpatului Stoianov Dorel, solicitând casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, iar în conformitate cu art.90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe un termen de probă.

În motivarea apelului, apărătorul a invocat că pedeapsa aplicată este prea aspră, instanța de fond nu a ținut cont de persoana și comportamentul inculpatului până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestuia în faza de urmărire penală și judecarea cauzei față de infracțiunea comisă. Materialele cauzei atestă conduita bună a infractorului, stăruința și atitudinea față de succesorul părții vătămate Arnautova Natalia, repararea prejudiciului material și moral, comportarea sinceră în cursul procesului. Inculpatul a recunoscut vinovăția, a contribuit la examinarea operativă a cauzei, fapt care certifică că pentru corectarea acestuia nu a fost necesară agravarea pedepsei, ci invers atenuarea suplimentară a pedepsei, ținând cont de personalitatea lui.

Inculpatul anterior nu a fost judecat, pentru prima dată a săvârșit o infracțiune gravă din imprudență, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, a manifestat căința sinceră, regretă cele comise, a conștientizat gravitatea faptei comise.

Succesorului părții vătămate nu a depus acțiune civilă, deoarece inculpatul a manifestat din start căința sinceră și a ajutat-o material și moral pe Arnautova Natalia. Ținând cont de starea de sănătate a inculpatului, consideră că este rațional ca acesta să nu execute real pedeapsa închisorii, stabilindu-i un termen de probă, iar scopul pedepsei penale poate fi realizat prin suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 iunie 2019, apelul acuzatorului de stat a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de către Cotea Svetlana în interesele inculpatului Stoianov Dorel a fost admis, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în această parte, prin care lui Stoianov Dorel, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa 2 ani închisoare, cu executarea în

penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru un termen de probă de 4 ani, cu stabilirea obligației de a nu-și schimba locul de domiciliu/reședință fără consimțământul organului de probațiune.

În rest sentința a fost menținută

4.1 În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Stoianov Dorel, încadrarea juridică corespunzătoare și anume în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, sentința nefiind contestată în această parte de către părțile la proces.

Totodată, instanța de apel a reținut că în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, inculpatul până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele invocate în rechizitoriu și că solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu solicită administrarea de noi probe (f.d.153), iar instanța de fond, prin încheierea protocolară din 21.01.2019 (f.d.154-155), a admis cererea inculpatului Stoianov Dorel, dispunând judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

La fel, instanța de apel a remarcat că din conținutul cererilor de apel înaintate de procuror și apărătorul inculpatului rezultă că, legalitatea hotărârii a fost contestată doar sub aspectul individualizării pedepsei penale în privința lui Stoianov Dorel și suportării cheltuielilor judiciare.

Așadar, cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Stoianov Dorel, instanța de apel a indicat că la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, Cod penal, cât privește scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu în deplină măsură a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui. Prima instanță, soluționând chestiunea cu privire la stabilirea pedepsei, neîntemeiat a constatat imposibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, instanța de apel a statuat că scopul pedepsei se va obține fără izolarea inculpatului de societate și poate fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probațiune, impedimente legale în acest sens nefiind.

Instanța de apel a menționat că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia

Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului Stoianov Dorel, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art.16 se califică ca infracțiunea gravă, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, a manifestat căința sinceră, nu prezintă pericol pentru societate, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, de situația familială și anume tatăl i-a decedat, iar mama nu este angajată în câmpul muncii, starea de sănătate precară a inculpatului, având vătămare craniu-cerebrală și fracturate două vertebre în urma accidentului, dânsul necesită tratament, succesorul părții vătămate nu are pretenții de ordin material sau moral, și solicită să nu fie privat de libertate, comportamentul acestuia de înainte și după săvârșirea infracțiunii, considerând necesar de a-i aplica pedeapsa în formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

Ținând cont de cele constatate, instanța de apel a considerat posibil de aplicat în privința inculpatului prevederile art.90 Cod penal, suspendând executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 4 ani, cu stabilirea obligației de a nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune, or, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat, cât și personalității inculpatului.

Totodată, a menționat că solicitând o pedeapsă mai gravă pentru inculpat - 3 ani închisoare, procurorul a invocat doar criteriile generale de individualizare a pedepsei, fără a specifica vreo omisiune sau carență a primei instanțe la individualizarea pedepsei de 2 ani închisoare pentru inculpatul Stoianov Dorel, motiv pentru care au fost respinse argumentele invocate de către procuror în partea individualizării pedepsei penale stabilită inculpatului Stoianov Dorel.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de apel a indicat că art.227 Cod de procedură penală

prevede clar și evident care anume cheltuieli urmează a fi puse pe seama inculpatului, însă la această categorie nu se includ cheltuielile judiciare suportate în cauza penală.

Potrivit art.143 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morții; 2) gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale; 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză”.

Conform art.2 a Legii nr.68 din 14.04.2016, *"acte de dispunere a expertizei judiciare sunt — ordonanță organului de urmărire penală sau încheiere instanței de judecată, prin care se dispune efectuarea expertizei judiciare sau, după caz, cerere de efectuare expertizei judiciare depusă de către părți din inițiativă proprie și pe cont propriu în condițiile codurilor de procedură penală, civilă și contravențional"*.

Instanța de apel a indicat că, din materialele cauzei se constată cu certitudine, că în baza ordonanței ofițerului de urmărire penală din 16.12.2017, a fost dispusă efectuarea expertizelor toxicologice medico-legale a sângelui inculpatului Stoianov Dorel și victimei Arnautov Tudor, în vederea stabilirii stării de ebrietate (f.d.23-24); prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 16.12.2017 s-a dispus efectuarea expertizei medico-legale a cadavrului Arnautov Todor pentru a stabili cauza morții, caracterul și gravitatea leziunilor corporale /f.d.36/; prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 22.05.2018, a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale în vederea constatării leziunilor corporale la inculpatul Stoianov Dorel /f.d.48/; prin ordonanța OUP din 22.01.2018, s-a dispus efectuarea expertizei auto-tehnice a motocicletei de model „Viper”, pentru stabilirea defectelor tehnice, determinarea vitezei de deplasare.

Drept urmare, instanța de apel a notat că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, or, normele procesual-penale relevante cauzei, cuprinse în art.art.227-229 Cod de procedură penală, stabilesc că responsabilul pentru achitarea plăților încasate de experți judiciari, sunt ordonatorii unor atare acțiuni procesuale. Din aceste considerente rezultă, că cheltuielile judiciare suportate pentru instrumentarea cauzei urmează a fi acoperite din bugetul de stat, acestea neputând face obiectul unei rambursări din partea inculpatului în cazul în care ultimul nu le-a ordonat.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, și remiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că pedeapsa penală stabilită lui Stoianov Dorel este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale din următoarele motive.

Procurorul menționează că unora și aceluiași circumstanțe li s-au acordat o dublă valență juridică, atât pentru reducerea la minim a limitei pedepsei cu închisoare, cât și suspendarea condiționată a executării pedepsei.

A invocat că circumstanțele cum ar fi: „situația familială și anume - că tatăl i-a decedat, iar mama nu este angajată în câmpul muncii, starea de sănătate precară a inculpatului" nu pot fi valorificate în favoarea inculpatului ca circumstanțe atenuante și nu au legătură cu cauza penală. Decesul tatălui inculpatului și neangajarea mamei inculpatului nu poate influența la executarea pedepsei de către Stoianov Dorel, care a comis o infracțiune gravă din imprudență, admitând un șir de acțiuni neglijând cerințele legii, încălcând regulile circulației rutiere, care au dus la accidental rutier și decesul unei persoane.

Mai mult, Stoianov Dorel nu face studii, nu este angajat în câmpul muncii, respectiv nu poate ajuta financiar la întreținerea familiei, care este alcătuită din mama Stoianov Natalia și fratele mai mare- Stoianov Dumitru, a n. 1994.

Totodată, recurentul nu este de acord și consideră că este neîntemeiată soluția instanțelor de fond de a respinge cerința acuzatorului de stat, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Stoianov Dorel în beneficiul statului, în sumă de 5 308 lei și consideră eronată motivarea instanței de apel precum, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei judiciare, urmează a fi încasate din contul statului și nu din contul inculpatului.

6. Judecând recursul ordinar declarat de procuror, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit reține că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Stoianov Dorel, dar indică ca temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de cheltuielile judiciare și în partea pedepsei stabilite inculpatului, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub acest aspect.

Verificând materialele cauzei, în raport cu argumentele procurorului, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Astfel, Colegiul penal lărgit găsește vădit nefondată invocarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, cu privire la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea expertizelor judiciare, dat fiind că art.143 alin.(1) Cod de procedură penală stipulează expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul.

Din actele cauzei se constată, că expertizele judiciare au fost ordonate de către organul de urmărire penală, astfel în baza ordonanței ofițerului de urmărire penală din 16.12.2017, a fost dispusă efectuarea expertizelor toxicologice medico-legale a sângelui inculpatului Stoianov Dorel și victimei Arnautov Tudor, în vederea stabilirii stării de ebrietate, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 16.12.2017, s-a dispus efectuarea expertizei medico-legale a cadavrului Arnautov Todor pentru a stabili cauza morții, caracterul și gravitatea leziunilor corporale, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 22.05.2018, a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale în vederea constatării leziunilor corporale la inculpatul Stoianov Dorel, prin ordonanța OUP din 22.01.2018, s-a dispus efectuarea expertizei auto-tehnice a motocicletei de model „Viper”, pentru stabilirea defectelor tehnice, determinarea vitezei de deplasare.

Dispozițiile alin.(3) art.75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar expres stabilesc că „în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

Colegiul penal lărgit mai notează că art.229 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală stipulează că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judecătorești poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Prin urmare, instanța de apel corect a statuat asupra faptului că, plata pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 5 308 lei, urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, dar nu de la inculpat, or, aceste cheltuieli sunt suportate de stat, care reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiuni în vederea descoperirii infracțiunii comise.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicată față de inculpat, în acest sens instanța de recurs susține integral statuările instanței de apel, considerând că instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor

art.61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul recunoașterii vinei.

Nu în ultimul rând, instanța de apel a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului Stoianov Dorel, caracteristica pozitivă, anterior nu a fost condamnat, a manifestat căința sinceră, nu prezintă pericol pentru societate, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, de situația familiară și anume tatăl i-a decedat, iar mama nu este angajată în câmpul muncii, starea de sănătate precară a inculpatului, având vătămare cranio-cerebrală și fracturate două vertebre în urma accidentului, dânsul necesită tratament comportamentul acestuia de înainte și după săvârșirea infracțiunii, lipsa pretențiilor materiale cât și morale din partea succesorul părții vătămate și a considerat justificat că scopul pedepsei aplicate în privința lui Stoianov Dorel, poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Astfel, Colegiul penal lărgit atenționează asupra faptului că, careva interdicții de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal nu au fost constatate, instanța de apel întemeiat a ținut cont de faptul că inculpatul Stoianov Dorel a comis o infracțiune gravă, conform prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal, de limitele pedepsei prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal și de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, nu are antecedente penale.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art.4 Cod penal, cât și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs ordinar, consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel întemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art.90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani, argumente ce sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeleș ca impunând un răspuns detaliat pentru

fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că eroarea de drept invocată de recurent prin prisma prevederilor art.427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile indicate de către procuror, nu sunt întemeiate din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către procurorul - șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Stoianov Dorel xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 mai 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor